

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 24Csp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119382348
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Chovan
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6119382348.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Jozefom Chovanom v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábr. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábr. 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X. XXX, XXX XX X., o zaplatenie sumy vo výške 5 288,53 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5 288,53 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 4 896,27 € od 12.07.2017 do zaplatenia.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva náhrada trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorú odôvodnil tak, že žalovaný nevrátil úver, ktorý mu poskytol, sa právny predchodca žalobcu domáhal žalovanej sumy s príslušenstvom.
2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 01.10.2020, č. k. 24Csp/62/2020-90, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vychádzal pritom zo zistenia, že uzavretá zmluva o úvere je platná, obsahuje všetky predpísané náležitosti a neobsahuje neprijateľné podmienky a že došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti poskytnutého úveru.
3. Uznesením zo dňa 19.05.2021, č. k. 7CoCsp/15/2021-137, Krajský súd v Žiline vydaný rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodu, že sa riadne nevyporiadal s otázkou dobrovoľnosti poistenia schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver a že riadne neodôvodnil priznanie nároku na zaplatenie úroku do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti poskytnutého úveru vo výške 337,26 € a poplatkov vo výške 55,00 €.
4. Podaním, doručeným súdu dňa 20.07.2021, žalovaný ďalej namietal výšku dlhu vo výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14.06.2017 a uviedol, že poistenie schopnosti splácať poskytnutý úver s právnym predchodcom žalobcu dohodol dobrovoľne.
5. Súd sa po zrušení vydaného rozsudku v ďalšom konaní zaoberal len otázkami, ktoré boli dôvodom jeho zrušenia, a novými skutkovými tvrdeniami žalovaného. S ostatnými otázkami a námietkami žalovaného sa zaoberal už v konaní pred zrušením vydaného rozsudku a nemôže sa nimi zaoberať znova.
6. Vo vzťahu k poisteniu schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver nebolo medzi stranami sporu sporné, že išlo o dobrovoľne dohodnutú doplnkovú službu, ktorou nebolo podmienené získanie tohto úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.
7. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane

úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

9. Z ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že ak poistením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je podmienené získanie tohto úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok, náklady na takéto poistenie musia byť zahrnuté do jeho celkových nákladov spojených s týmto úverom (teda aj do celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť, a ročnej percentuálnej miery nákladov úveru). Ak týmto poistením získanie úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok podmienené nie je, takáto povinnosť tu nie je. Nemôže však byť dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru skutočnosť, že veriteľ aj takéto náklady do celkových nákladov spojených s úverom zahrnie napriek tomu, že to nie je povinný urobiť. Zmyslom a účelom sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti je totiž ochrana spotrebiteľa proti takému konaniu veriteľa, ktorým vzbudzuje dojem výhodnosti poskytovaného úveru v porovnaní s inými úvermi a ktorým netransparentným spôsobom vyžaduje od spotrebiteľa skryté náklady spojené s úverom. V tomto prípade však právny predchodca žalobcu do celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom zahrnul aj náklady, ktoré do nich zahrnúť nemusel, teda konal takým spôsobom, že tento údaj (teda aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru) sú v uzavretej zmluve uvedené v prospech spotrebiteľa, že poskytnutý úver sa javí ako nevýhodnejší, ako v skutočnosti je, a napriek tomu žalovaný s právnym predchodcom zmluvu o ňom uzavrel, a že žalovaného jasným a transparentným spôsobom „upozornil“ aj na náklady, na ktoré ho takýmto spôsobom upozorniť nemusel. Ak by súd na základe takéhoto konania právneho predchodcu žalobcu považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, poprel by zmysel a účel ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj ochrany spotrebiteľa ako takej, a použil by proti nemu celkom zjavne neprimeranú sankciu za konanie vo svoj vlastný neprospech (a v prospech žalovaného).

10. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úroku do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti poskytnutého úveru a poplatkov nebolo medzi stranami sporné a súd mal z dokazovania výpisom z úverového účtu žalovaného, vykonaného pred zrušením vydaného rozsudku, za preukázané, že uvedený úrok predstavuje zmluvný úrok vo výške 17,9 % ročne z nevrátenej časti istiny poskytnutého úveru vo výške 4 896,27 € od poslednej úplnej úhrady úroku dňa 31.01.2017 do vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti dňa 11.07.2017 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jeho dlžných splátok, prípadne ich časti, od začiatku príslušného omeškania do uvedeného vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti, a že nezaplatené poplatky predstavujú náklady na poistenie schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver vo výške 2 x 6,00 €, poplatok za 2. upozornenie vo výške 25,00 €, poplatky za upozornenie na uplatnenie práva na vyhlásenie jeho predčasnej splatnosti a za uplatnenie tohto práva vo výške 2 x 9,00 €. Žalovaný nárok žalobcu na tieto poplatky a dohodu o nich žiadnym spôsobom nepoprel. Súd preto tieto poplatky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným považoval za riadne dohodnuté, nakoľko je síce povinný vykonať aj dôkaz, ktorý spotrebiteľ nenavrhol, avšak nemôže za spotrebiteľa uvádzať skutkové tvrdenia a popierať skutkové tvrdenia strany. Nemal totiž danú spornú skutočnosť, na preukázanie ktorej by aj bez návrhu mohol dôkaz vykonať. Dohoda o nákladoch na uvedené poistenie pritom vyplýva priamo z uzavretej zmluvy o úvere. Pre úplnosť súd uvádza, že dohodu o uvedených nezaplatených poplatkoch nemá dôvod považovať za neprijateľnú podmienku a žalovaný sa jej neprijateľnosti ani nedomáhal.

11. Súd sa napokon zaoberal aj námietkou žalovaného k výške dlhu vo výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14.06.2017. Súd mal z dokazovania výpisom z úverového účtu žalovaného, vykonaného pred zrušením vydaného rozsudku, za preukázané, že žalovaný zaplatil v roku 2017 splátky poskytnutého úveru vo výške 278,22 €, a to sumu vo výške 104,11 € dňa 11.01.2017, sumu vo výške 104,11 € dňa 31.01.2017 a sumu vo výške 70,00 € dňa 20.03.2017. Táto skutočnosť vyplýva z časti „Zaplatené splátky“ uvedeného výpisu, v ktorej sú uvedené jednotlivé platby žalovaného. Nie je teda pravdou, že z tohto výpisu vyplýva, že žalovaný v roku 2017 zaplatil len splátky vo výške 164,11 €, ako to tvrdí žalovaný. Žalovaný pritom pravdepodobne vychádza z časti „Plán splátok“ tohto výpisu, v ktorej sú uvedené dohodnuté splátky poskytnutého úveru a rozsah ich splatenia a z ktorej vyplýva, že žalovaný zaplatil len časť splátok, ktoré boli splatné v roku 2017, vo výške 164,11 €. Z tohto výpisu teda vyplýva, že dňa 11.01.2017 žalovaný zaplatil splátku poskytnutého úveru, splatnú dňa 20.12.2016. Z tohto výpisu

tiež vyplýva, že ku dňu 14.06.2017, teda ku dňu namietanej výzvy právneho predchodcu žalobcu bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátok, splatných dňa 20.03.2017, 20.04.2017 a 20.05.2017, vo výške po 98,11 € (bez nákladov na poistenie schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver) a časti splátky, splatnej dňa 20.02.2017, vo výške 44,11 €, spolu vo výške 338,44 €. Vo výzve je teda uvedená správna výška dlhu ku dňu jej vystavenia a aj táto námietka žalovaného je nedôvodná.

12. Súd teda aj po zrušení vydaného rozsudku a ďalšom konaní mal preukázať, že celkové náklady žalovaného spojené s poskytnutým úverom a jeho ročná percentuálna miera nákladov sú v uzavretej zmluve o ňom uvedené tak, že to nespôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, a takisto mal preukázať jednotlivé nároky žalobcu, ktoré sú súčasťou žalovanej sumy. Žaloba je preto dôvodná a súd jej v celom rozsahu opätovne vyhovel.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Vo veci mal žalobca plný úspech, súd mu preto priznal náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

15. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Martin.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).